

Lennokkikokous Ilmailumuseolla 27.9 2014

Suomen Ilmailuliiton lennokkitoimikunta on kevään ja kesän aikana kerännyt harrastajien mielipiteitä lennokkitoiminnasta, lennokkitoimikunnan ja lajiryhmien roolista ja toiminnan painotuksista. Tämä Ilmailumuseon lennokkipäivän yhteydessä järjestetty kokous päätti tämänkertaisen "jäsenkyselyn" ja lennokkitoimikunta päätti tehdä tältä pohjalta 2015 toimintasuunnitelman. Pidemmälle aikajaksolle linjauksien tekeminen vaatii vielä lisää yhteisiä ponnisteluja.

Kokoukseen oli kutsuttu edustajia lajiryhmistä, lennokkikerhoista ja ilmailuyhdistysten lennokkijaoksista. Paikalle ilmaantui ilahduttavat nelisenkymmentä aktiivista keskustelijaa. Oikein iso kiitos heille. Tavoitteena oli selvittää osallistujien näkemys lennokkitoiminnan tulevaisuudesta muutamana tulevan vuoden kuluessa ja saada aikaiseksi yhteinen visio, jonka saavuttamiseksi lennokkitoimikunta, lennokkikerhot ja lajiryhmät voivat suunnitella toimenpiteitään. Valitettavasti varattu aika oli tämän tavoitteen saavuttamiseksi aivan liian lyhyt; keskityimme pääasiassa nykytilan selvittämiseen ja lyhyen tähtäimen toimenpiteisiin. Lennokkitoimikunnan mielestä kokous oli kuitenkin hyvin onnistunut ja antoi lopulliset eväät 2015 toimintasuunnitelman tekemiseen. Jatketaan keskustelua visiosta 2020 edelleen muissa tilaisuuksissa.

Tämä teksti ei ole suora muistio kokouksesta. Se sisältää kirjoittajan omia muistikuvia, mielipiteitä ja johtopäätöksiä.

Kokouksen ensimmäinen keskustelunaihe liittyi lennokkitoiminnan mahdollistamiseen muuttuvassa yhteiskunnassa keskittyen uuteen ilmailulakiin. Juha Reinikka oli laatinut esityksen uuden lain tuomista muutoksista, Trafin roolista ja tehnyt katsauksen Saksan ja Itävallan tilanteeseen. Keskustelua käytiin, mutta tärkeimmät asiat löytyvät Juhan esityksestä (liite).

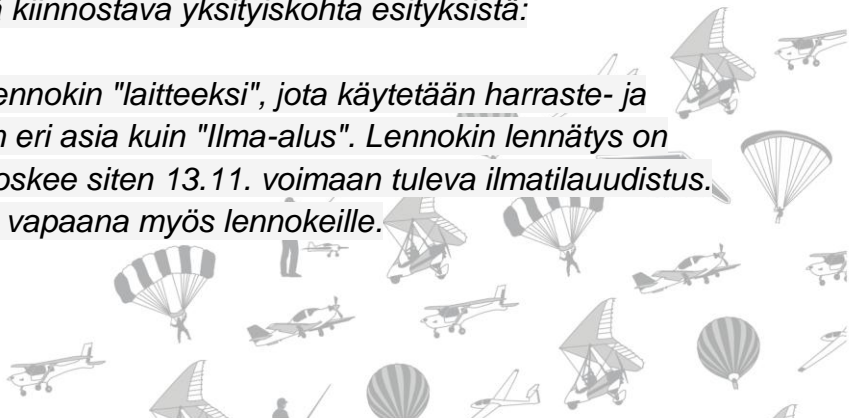
9.10.2014 Trafi piti ilmailun sidosryhmätilaisuuden jossa lennokkiharrastajia edusti Erkki Arima. Vaikka tämä ei tapahtunut kokouksessa, liittyy se mielestäni asiaan niin voimakkaasti, että laitan huomiot tilaisuudesta tähän:

Muutama lennokki-ihmistä kiinnostava yksityiskohta esityksistä:

1. Ilmailulaki määrittelee lennokin "laitteeksi", jota käytetään harraste- ja urheilutoimintaan. Laitte on eri asia kuin "Ilma-alus". Lennokin lennätys on kuitenkin ilmailua ja sitä koskee siten 13.11. voimaan tuleva ilmatilauudistus. Valvoton ilmatila säilyy vapaana myös lennokeille.

SUOMEN ILMAILULIIITTO

Suomen Ilmailuliitto | Helsinki-Malmin lentoasema
FI-00700 Helsinki | Puhelinvaihe: +358 9 3509 340
sil@ilmailuliitto.fi | www.ilmailu.fi

2. OPS M1-23 koskee miehittämättömiä ilma-aluksia ja lentotyötä. Lentotyö on **kaupallisten** palvelujen tuottamista ja siihen käytettyä lennokkia määräys koskee. Harraste- ja urheilutoimintaan käytettävää lennokkia ei.

3. Lennokkien säätely ei ole Trafin painopistealue tällä hetkellä johtuen muun muassa SIL:n aktiivisesta ja hyvästä harrastajien ohjeistamisesta.

Luulen, että voimme aika rauhallisin mielin jatkaa harrastamista ilman mullistavia rajoituksia viranomaisen taholta. Jotain vaikutusta saattaa olla ilmatilauudistuksella. SIL varmaan pitää ohjeistuksensa ajan tasalla ja tekee tarpeen mukaan muutoksia ja lisäyksiä.

Toinen keskustelunaihe oli "Suomalainen lennökkikenttä" ja nyt liikuttiin jo kaipaamassani visiossa 2020.

Lennokin lennätyspaikoista on aina pulaa ja varsinkin isompien tapahtumien järjestäminen pienillä kentillä on hankalaa. Keski-Euroopasta ja jopa naapurista Ruotsista löytyy esimerkkejä yksityisessä omistuksessa olevasta laajaa harrastajajoukkoa palvelevasta lennökkikentästä. Timo Forss ja Jari Valo ovat pohtineet asiaa ja laatineet esityksen "Suomalainen lennökkikenttä". Lyhyesti sanoen ajatuksena on perustaa harrastajien omistama yritys, joka ostaa tarpeelliset maa-alueet, rakentaa kentän ja ylläpitää sitä. Esitys ei ole kattava projektisuunnitelma, mutta siitä selviää hyvin mitä tällainen projekti edellyttää ja miten se voisi olla toteutettavissa.

Näin laajamittainen projekti oli selvästi keskustelijoille ensialkuun uusi asia, mutta esityksen edetessä epäilyt vaihtuivat kehitysehdotuksiin mallia "otetaan kaikki rc-harrastajat mukaan". Vaikka Suomessa on jo paljon kenttiä huomioiden valvomattomat lentopaikat, niin kuinka hyvin ne ovat harrastajien saavutettavissa.

Iso kysymys lienee: Löytyykö 100 harrastajaa, jotka ovat valmiit sijoittamaan hankkeeseen 1000 euroa?

Tästä asiasta pitää ehdottomasti keskustella lisää.

Esitys on liitteenä.

Viimeisenä keskusteluaiheena oli Ilmailuliiton lennokkiharrastajien jäsenmäärä ja juniorityö.

Olen ihmetellyt lennokkiharrastajia, jotka eivät ole Suomen Ilmailuliiton jäseniä. Joillekin asia on taloudellisesti vaikea ja sen hyväksyn ja ymmärrän hyvin. Samoin monet henkilökohtaiset syyt. Suomen Ilmailuliitto on aatteellinen järjestö ja se ajaa tässä yhteiskunnassa jäsentensä etuja monella eri tavalla. Jos lennokkiharrastajat eivät olisi liitossa edustettuina tuskin me lennättäisimme lentopaikoilla, yhteistyötä viranomaisten kanssa ei olisi, kansallinen kilpailutoiminta monenkirjavaa ja hajanaista puhumattakaan kansainvälisestä kilpailutoiminnasta jne. Nämä ovat ne syyt joiden takia liittoon kuulutaan, muut henkilökohtaiset hyödyt tulevat vasta toisena motiivina.

Henkilökohtainen tavoitteeni on saada liittoon merkittävästi uusia lennokkijäseniä, ei pitämällä yllä olevan kaltaisia palopuheita, vaan kehittämällä liiton toimintaa houkuttelevaksi uusille jäsenille. Tämä tapahtuu muun muassa kerhojen ja lajiryhmien toimintaa kehittämällä.

Aika yleisesti on todettu kesän keskusteluissa, että potentiaalinen uusi liiton jäsen on iältään 35-50 mies, joka elämän ruuhkavuosien jälkeen löytää tilaa uudelle harrastukselle ja minua on kehoitettu kohdistamaan markkinointiponnistukset heihin. Näin varmasti on ja näiltä tulijoilta löytyy yksi yhteinen piirre: Lapsena saatu ensikosketus lennokkeihin lennokkikerhossa tai koulussa.

Hyvin harva lennokkikerho järjestää enää juniorikursseja. Asiaan on kaksi ilmeistä syytä. Vetäjät ovat väsyneet ja nykyjunioreita suurelta osin ei enää kiinnosta perinteinen lennokinrakennuskurssi. Jos me emme saa lennokkikipinää syttymään vuosittain 1000 juniorin sydämeen, ei parinkymmenen vuoden kuluttua liitto saa 50 uutta lennokkijäsentä.

Kokouksen lopuksi toiminnanjohtaja Timo Latikka kommentoi kuulemaansa ja vastasi yleisön kysymyksiin.

Timon kommenteista jäi erityisesti mieleen lause joka meni jotenkin näin "SIL on yksi liitto, jonka muodostamme me".

Kuten yllä olevasta huomaa ei visiosta juuri puhuttu eikä strategisia tavoitteita asetettu. Näitten ja aikaisempien keskustelujen pohjalta LeT laatii ensi vuodelle toimintasuunnitelman, jonka se uskoo noudattavan harrastajien enemmistön mielipiteitä.

2015 toimintasuunnitelman neljä pääkohtaa ovat:

- Harrastuksen mahdollistava viranomais- ja muukin yhteistyö. Tämä ei kaivanne perusteluja.

- Uuden junioritoiminnan ideoiminen ja toteuttaminen yhdessä lennökkikerhojen ja lajiryhmien kanssa.

Perustelut: Tällä toimenpiteellä pyrimme vaikuttamaan harrastuksemme jatkuvuuteen, saamme samalla liittoon ja kerhoihin uusia jäseniä ja tuemme kerhojen toimintaa.

- Tapahtumien tukeminen. Tuemme tavalla tai toisella tapahtumia, joihin osallistuu mahdollisimman paljon sekä lennökkiharrastajia, että yleisöä.

Perustelut: Tällä tavalla tuemme sekä jäsenhankintaa, että kerhoja.

- Kilpailutoiminta.

Perustelut: Kaikessa paineessa kerhojen ja toiminnan tukemiseen emme saa unohtaa kilpailutoimintaa. Uskallan väittää, että 250 aktiivisimmasta lennökkiharrastajasta 200 kilpailee ja toki kilpailuilla on seuraajansa ja yleisönsä. Monelle harrastajalle jonkun muun kilpailumenestys ja taito ovat inspiroivia tekijöitä omaan harrastamiseen. Ja onhan SIL urheilu- ja harrastejärjestö.

Näiden neljän pääkohdan ympärille tulee 2015 lennökkitoimikunnan toimintasuunnitelma ja budjetti rakentumaan.

Erkki Arima
Lennökkitoimikunta, puheenjohtaja

